

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie z odwołania D.Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Rzeszowie

z udziałem P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o podstawę wymiaru składek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 15 stycznia 2026 r.,

wniosku pełnomocnika odwołującego się z dnia 8 grudnia 2025 r. o wyłączenie

sędziego Sądu Najwyższego Ewy Stryczyńskiej od rozpoznania sprawy sygn. akt

I USK 753/26 (poprz. sygn. akt I USK 306/25),

oddala wniosek.

DS

UZASADNIENIE

Pełnomocnik odwołującego D.Ł., wnioskiem z 8 grudnia 2025 r. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ewy Stryczyńskiej, od orzekania w sprawie - z powołaniem się na art. 48 § 1 i art. 49 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pozbawiony jest jakichkolwiek podstaw – nie zawiera żadnych argumentów, które stanowiłyby podstawę do wyłączenia sędziego od rozpoznania

niniejszej sprawy – zgodnie z przywołanymi we wniosku przepisami Kodeksu postępowania cywilnego.

Pełnomocnik, powołując się na okoliczności związane z powołaniem sędziego na urząd sędziego Sądu Najwyższego, pomija podstawowe okoliczności, mające wpływ na rozstrzygnięcie tego wniosku. Sędzia w sprawowaniu urzędu jest niezawisły i podlega tylko Konstytucji RP oraz ustawom (art. 178 ust. 1 Konstytucji RP). Przywoływane w uzasadnieniu wniosku uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSAI-4110-1/20) i z dnia 5 kwietnia 2022 r. (III PZP 1/22) nie są źródłem prawa, dlatego nie zastępują i nie uzupełniają przepisów procedury cywilnej, dotyczących wyłączenia sędziego (art. 48 k.p.c. i art. 49 § 1 k.p.c.).

Pełnomocnik wnioskodawcy zapomniał także, że ustrój i właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy (art. 176 ust. 1 Konstytucji RP). Żadna uchwała Sądu Najwyższego nie mogła wyłączyć od orzekania określonej grupy sędziów, a tym bardziej indywidualnego sędziego – powołując się wyłącznie na abstrakcyjnego argumenty, które w rzeczywistości oderwane są rzetelnego dyskursu prawnego. Przyczyny wyłączenia sędziego są bowiem zawsze indywidualne i konkretne, a nie generalne. Chodzi wszak o wyłączenie sędziego od rozpoznawania danej, konkretnej sprawy.

Podstawy wyłączenia sędziego od orzekania, nie stanowi też przepis art. 45 ust.1 Konstytucji RP, a także powołane we wniosku przepisy prawa międzynarodowego i orzeczenia trybunałów europejskich. Kwestie sporne, jakie wystąpiły w tym zakresie, rozstrzygnęły ostatecznie orzeczenia polskiego Trybunału Konstytucyjnego, w tym wyroki: z 20 kwietnia 2020 r. (U 2/20), z 2 czerwca 2020 r. (P 13/19), z 7 października 2021 r. (K 3/21), z 24 listopada 2021 r. (K 6/21), z 23 stycznia 2022 r. (P 10/19) i z 10 marca 2022 r. (K 7/21).

Nadto, ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym wprost stanowi, że niedopuszczalne jest ustalanie lub ocena przez Sąd Najwyższy lub inny organ władzy, zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 29 § 3 u.s.n.).

Z tych względów wniosek nie został uwzględniony.

DS.

[a.ł.]